

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 6617010006
Dátum vydania rozhodnutia: 30. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6617010006.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvinenej M. K. pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. januára 2019 v Bratislave dovolanie obvinenej M. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júla 2017, sp. zn. 3To/62/2017 a rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej M. K. sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 23. februára 2017, sp. zn. 3 T 2/2017 uznal obvinenú M. K. za vinnú z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) na skutkovom základe, že

1) v snahe získať finančný prospech sprostredkovala klienta pre spoločnosť C. G. O. a.s., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.), a to tak, že na základe e-mailom doručených dokladov s prílohami na meno F. A., nar. 30.11.1985, od neznámeho odosielateľa 09.12.2013 vyplnila do žiadosti o pôžičku vo výške 5.000,- Eur osobné údaje označeného klienta, ďalej jeho zamestnávateľa a príjem, kde na podklade uvedených nepravdivých skutočností bola žiadosť schválená a následne uzatvorila v Lučenci 09.12.2013 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX na sumu 5.000,- Eur v mene F. A., ktorú bez jej vedomia a súhlasu podpísala a po podpise zmluvy bol poukázaný na účet obvinenej, ktorého číslo do žiadosti uviedla, čím takto zaviazala zmluvne F. A. splácať pôžičku v 60-tich mesačných splátkach, ktoré však neboli splácané, pričom bolo zistené, že v mene žiadateľky do zmluvy obvinená uviedla nepravdivé údaje o jej zamestnaní a príjme, čím pre spoločnosť C. G. O. a.s., O. Z. XX, A., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) spôsobila škodu vo výške 5.000,- Eur,

2) v snahe získať finančný prospech sprostredkovala klienta pre spoločnosť C. G. O. a.s. (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.), a to tak, že na základe e-mailom doručených dokladov s prílohami na meno V. R., nar. XX.XX.XXXX, od neznámeho odosielateľa 30.12.2013 vyplnila do žiadosti o pôžičku vo výške 10.000,- Eur osobné údaje označeného klienta, ako aj jeho rodičov ako vlastníkov nehnuteľnosti

v mieste jeho trvalého bydliska, ďalej jeho zamestnávateľa a príjem, kde na podklade uvedených nepravdivých skutočností bola žiadosť schválená a následne uzatvorila v Lučenci 30.12.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie č. XXXXXXXXXXXX na sumu 10.000,- Eur v mene V. R., ktorú bez jeho vedomia a súhlasu, ako aj vlastníkov nehnuteľnosti, podpísala a po podpise zmluvy bol poukázaný úver na účet obvinenej, ktorého číslo do žiadosti uviedla, čím takto zaviazala zmluvne V. R. splácať pôžičku v 120-tich mesačných splátkach, ktoré však neboli splácané, pričom bolo zistené, že v mene žiadateľa do zmluvy obvinená uviedla nepravdivé údaje o jeho zamestnaní a príjme, čím pre spoločnosť C. G. O. a.s., O. Z. XX, A., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) spôsobila škodu vo výške 10.000,- Eur,

3) v snahe získať finančný prospech sprostredkovala klienta pre spoločnosť C. G. O. a.s., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) a to tak, že na základe e-mailom doručených dokladov s prílohami na meno H. U., nar. XX.XX.XXXX, od neznámeho odosielateľa 11.04.2014 vyplnila do žiadosti o pôžičku vo výške 5.000,- Eur osobné údaje označeného klienta, ďalej jeho zamestnávateľa a príjem, kde na podklade uvedených nepravdivých skutočností bola žiadosť schválená a následne uzatvorila v Lučenci 11.04.2014 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX na sumu 5.000 Eur v mene H. U., ktorú bez jeho vedomia a súhlasu podpísala a po podpise zmluvy bol poukázaný úver na účet obvinenej, ktorého číslo do žiadosti uviedla, čím takto zaviazala zmluvne H. U. splácať pôžičku v 60-tich mesačných splátkach, ktoré však neboli splácané, pričom bolo zistené, že v mene žiadateľa do zmluvy obvinená uviedla nepravdivé údaje o jeho zamestnaní a príjme, čím pre spoločnosť C. G. O. a.s., O. Z. XX, A., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) spôsobila škodu vo výške 5.000,- Eur,

4) v snahe získať finančný prospech sprostredkovala klienta pre spoločnosť C. G. O. a.s., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) a to tak, že na základe e-mailom doručených dokladov s prílohami na meno J. V., nar. XX.XX.XXXX, od neznámeho odosielateľa 13.12.2013 vyplnila do žiadosti o pôžičku vo výške 5.000,- Eur osobné údaje označeného klienta, ďalej jej zamestnávateľa a príjem, kde na podklade uvedených nepravdivých skutočností bola žiadosť schválená a následne uzatvorila v Lučenci 13.12.2013 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX na sumu 5.000,- Eur v mene J. V., ktorú bez jej vedomia a súhlasu podpísala a po podpise zmluvy bol poukázaný úver na účet obvinenej, ktorého číslo do žiadosti uviedla, čím takto zaviazala zmluvne J. V. splácať pôžičku v 60-tich mesačných splátkach, ktoré však neboli splácané, pričom bolo zistené, že v mene žiadateľky do zmluvy obvinená uviedla nepravdivé údaje o jej zamestnaní a príjme, čím pre spoločnosť C. G. O. a.s., O. Z. XX, A., (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) spôsobila škodu vo výške 5.000,- Eur.

Okresný súd Lučenec obvinenej M. K. za to uložil podľa § 222 ods. 3, § 38 ods. 5, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3 T 97/2015 z 20. októbra 2015 pre zločin podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5 To 128/2015 z 2. februára 2016, a to trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenú zaviazal nahradiť poškodenej spoločnosti C. G. O. a.s. A. (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) spôsobenú škodu 25.000,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť C. G. O. a.s. A. (t.č. D. P. O. a.s., A. X, XXX XX B.) so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 23. februára 2017, ktoré následne písomne odôvodnila. V dôvodoch odvolania zvýraznila svoj vysoký vek, zdravotný stav a ochotu nahradiť spôsobenú škodu,

pričom sa dožadovala miernejšieho trestu. Podľa obvinenej jej mal byť ustanovený obhajca už v prípravnom konaní, keďže vzhľadom na jej vek a rozumové schopnosti a naivitu mala mať obhajcu ex off. Tiež mal byť vyšetrený jej duševný stav a priznané poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. b), l) Tr. zák. V závere odvolania navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na nové prejednanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. júla 2017, sp. zn. 3 To 62/2017 (č.l. 480-484) podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej M. K. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júla 2017, sp. zn. 3 To 62/2017, podala obvinená prostredníctvom ustanoveného obhajcu 15. januára 2018 dovolanie. Dovolanie oprela o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por., že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinená videla v tom, že súd prvého stupňa nesprávne použil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., ako aj § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko pre použitie § 38 ods. 5 Tr. zák. neboli splnené zákonné predpoklady. V rámci dovolania obvinená opísala priebeh konania, pričom uviedla, že v jej prípade jej bol napadnutým rozsudkom uložený trest s použitím ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. za štyri skutky, ktorých sa mala dopustiť dňa 9. decembra 2013, 13. decembra 2013, 30. decembra 2013 a 11. apríla 2014, ktoré mali naplniť skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 Tr. zák. Skutok, za ktorý bola právoplatne odsúdená v minulosti, a to rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3 T 97/2015, ktorý súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil, sa stal dňa 11. februára 2014, právoplatný dňom 2. februára 2016, pričom uvedené skutky nepáchala potom, ako už bola právoplatne uznaná vinnou za iný zločin, a preto súd pri ukladaní trestu nemal použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. Podľa obvinenej je uloženie trestu odňatia slobody súhrnným rozsudkom v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov neprimerané a súd takto uložený trest neodôvodnil inými skutočnosťami, než nesprávnou aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., a preto je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Obvinená ďalej uviedla, že konala veľmi ľahkovážne v určitom období jej života a vzhľadom na jej vysoký vek a zdravotný stav žiada o uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom súdy by mali trest uložiť uvážlivo, aby naplnil cieľ a účel trestania a má byť cielený len na páchatel'a a viesť k jeho náprave, pričom nemá byť neprimerane prísny a krutý.

V závere dovolania obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 62/2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3 T 2/2017 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal vec na opätovné rozhodnutie prvostupňovému súdu a rozhodol na neverejnom zasadnutí vzhľadom k jej vysokému veku a zlému zdravotnému stavu.

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Možnosť vyjadriť sa využila okresná prokurátorka podaním došlým na súd prvého stupňa dňa 16. februára 2018 (č.l. 559-562).

Okresná prokurátorka vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolanie obvinenej považuje za účelové, pričom čo sa týka oboch dôvodov dovolania, a to neprimerane prísneho trestu mimo zákonom určenej trestnej sadzby, ako aj nesprávneho použitia ustanovenia § 38 ods. 5 a § 42 ods. 1 Tr. zák. tak s nimi nemožno súhlasiť, nakoľko v prípade nevyužitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. je toto ustanovenie obmedzené len čo sa týka § 38 ods. 4 Tr. zák. a využíva sa v prípadoch recidívy v páchaní zločinu. Pod pojmom opätovné je potrebné rozumieť spáchanie zločinu potom, čo bol páchatel' právoplatne odsúdený za iný zločin, pričom táto podmienka bola splnená, pretože predchádzajúce odsúdenie bolo taktiež za zločin úverového podvodu. Na tento znak sa neprihliadne, ak

predchádzajúce odsúdenie za zločin bolo zahladené. Nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu. Obmedzenie sa nachádza taktiež v ustanovení § 38 ods. 7 Tr. zák. v tom ohľade, že ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný alebo súhrnný trest, ako to bolo podľa § 42 Tr. zák. v tejto konkrétnej trestnej veci, toto by sa nepoužilo, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Prokurátorka má za to, že v danom prípade uloženie trestu okresným súdom vo výmere 6 rokov 6 mesiacov a jeho potvrdenie krajským súdom je zákonné, náležité odôvodnené a nebolo neprimerane prísne, pretože trest bol uložený na dolnej hranici trestu odňatia slobody takto zvýšenej trestnej sadzby.

V závere okresná prokurátorka uviedla, že v dovolacom konaní nedošlo k porušeniu práv obvinenej, či už vo vzťahu k Trestnému zákonu alebo Trestnému poriadku, prípadne Ústavy Slovenskej republiky, alebo Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému a jeho obhajcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením zo 14. mája 2018, sp. zn. 5 Tdo 25/2018 odmietol dovolanie obvinenej Evy Tannhauserovej podľa § 382 písm. b) Tr. por.

Obvinená M. K. napadla vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu ústavnou sťažnosťou, na podklade ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) nálezom z 13. novembra 2018, sp. zn. III ÚS 347/2018, rozhodol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tdo 25/2018 porušil základné právo obvinenej M. K. na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd zároveň zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd zaviazal uhradiť M. K. na účet jej právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 325,42 € do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel.

Ústavný súd v rámci svojho nálezu uviedol, že pokiaľ najvyšší súd výkladom aplikovaných ustanovení Trestného poriadku dospel k presvedčeniu, že v trestnej veci sťažovateľky môže dovolanie podať iba minister spravodlivosti z dôvodu závažného porušenia práva na obhajobu, potom je ústavný súd nútený uviesť, že dovolací súd svoju interpretačnú úvahu, na základe ktorej vyvodil ním prijatý záver, dostatočne jasne a zrozumiteľne neprezentoval. Zvlášť nejasnými sú nezohľadnenie okolností, že dovolanie sťažovateľky smerovalo proti výroku o treste (nie proti výroku o vine), ako aj celkové vylúčenie subjektov uvedených v § 369 ods. 2 Tr. por. ako oprávnených v tomto prípade dovolanie podať. Najvyšším súdom uplatnená interpretácia a aplikácia ustanovení § 369 ods. 2 Tr. por. v nadväznosti na § 257 ods. 5 Tr. por. podľa názoru ústavného súdu popiera ich znenie. Najvyšší súd pri svojej interpretácii celkom opomenul, že § 257 ods. 5 Tr. por. sa dotýka priznania viny a s tým spojenou nenapadnuteľnosťou rozhodnutia dovolaním, čo sa týka viny, nie čo sa týka trestu a jeho výšky.

Podľa názoru ústavného súdu záver najvyššieho súdu nie je odôvodnený v zmysle požiadaviek vyžadovaných ústavnoprávnymi princípmi reflektujúcimi základné právo na súdnu ochranu. Ako z citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu vyplýva, sťažovateľka sa napriek proklamovanému záveru dovolacieho súdu nedozvedela, na základe akých úvah konajúci súd dospel k presvedčeniu, že nie je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiu, ktorého vyhláseniu predchádzal postup uplatnený podľa § 257 ods. 1 Tr. por., ak nešlo o mimoriadny opravný prostriedok proti výroku o vine.

Vzhľadom na zistené skutočnosti ústavný súd uviedol, že nemohol inak iba konštatovať, že takto koncipované a formulované odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu je nezrozumiteľné a nelogické, a to až do takej miery, že ním došlo k zásahu do základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru), súčasťou ktorého je nepochybne aj požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami

prípade, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu. Podľa názoru ústavného súdu napadnuté rozhodnutie dovolacieho súdu uvedené atribúty nespĺňa.

Ďalej ústavný súd uviedol, že v obdobných trestných veciach, v ktorých odsúdení podali dovolanie, okrem iných aj z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) alebo i) Tr. por., ich najvyšší súd akceptoval ako osoby oprávnené dovolanie podať, a to aj po tom, ako pred súdom prvého stupňa bol uplatnený postup podľa § 257 Tr. por.. Dovolací súd takto postupoval jednak pred vydaním aktuálne napadnutého rozhodnutia, napr. unesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Tdo 16/2017 zo 17. januára 2018, ako aj po jeho vydaní, napr. sp. zn. 5 Tdo 6/2018 z 12. júla 2018 (v oboch bolo dovolanie odmietnuté podľa § 382 písm. c) Tr. por., teda nie podľa § 382 písm. b) Tr. por.).

Nález ústavného súdu bol doručený do podateľne najvyššieho súdu 27. decembra 2018. Na základe pokynu predsedu senátu bola predmetnej trestnej veci pridelená nová spisová značka 5 Tdo 2/2019.

Podľa § 362b ods. 1 Tr. por. po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

V súlade s nálezom ústavného súdu dovolací súd opätovne prerokoval dovolanie obvinenej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podala obvinená v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvinenej je potrebné opätovne odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací súd uvádza, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie umožňuje oprávneným osobám podľa § 369 Trestného poriadku namietať porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v zmysle dovolacích dôvodov, avšak námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolanie je možné podať proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, pričom nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ustálených okresným a krajským súdom, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov

dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sa vec dostala do štádia dovolacieho konania najvyššieho súdu o dovolaní, ktoré podala obvinená prostredníctvom obhajcu 15. januára 2018, s tam uplatnenými dovolacími dôvodmi, preto sa dovolací súd opätovne zaoberal argumentáciou obvinenej.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia obvinená uplatňovala v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Pokiaľ ide o namietanie neprimerane prísneho trestu, tak v danom prípade obvinenej táto námietka nenapĺňa predmetný dovolací dôvod, pretože trest bol obvinenej uložený správne a v súlade so zákonom, a to za spáchanie pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. v rámci zákonom ustanovenej zvýšenej trestnej sadzby. Vzhľadom k posúdeniu osoby obvinenej Okresný súd Lučenec správne rozhodol o výške trestu obvinenej v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona, pričom pri určovaní výšky trestu prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, výšku spôsobenej škody, zavinenie, pohnútku obvinenej, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na to, že obvinená bola už viackrát súdne trestaná (č.l. 490), pričom mal na mysli aj ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. V neposlednom rade okresný súd správne prihliadol aj na vysoký vek a zdravotný stav obvinenej, keď obvinenej uložil primerane prísny trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, a to v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. S odôvodnením postupu pri ukladaní trestu sa v dostatočnej miere vysporiadal okresný aj krajský súd, pričom dovolací súd sa v plnej miere s danými odôvodneniami stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

S poukázaním na vyššie uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nebol naplnený.

Vzhľadom k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že dovolací súd nemôže skúmať a spochybňovať skutkové zistenia a spôsob hodnotenia dôkazov, ale je viazaný skutkovým stavom, ktorý bol ustálený okresným, ako aj krajským súdom.

Čo sa týka námietok obvinenej ohľadne nesprávneho použitia ustanovení § 38 ods. 5 a § 42 ods. 1 Tr. zák. tak tu je potrebné uviesť, že okresný súd, s ktorým sa stotožnil aj krajský súd správne a v súlade so zákonom aplikoval uvedené ustanovenia, keď pri ukladaní trestu obvinenej zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu za spáchaný zločin úverového podvodu v zmysle ustanovenia § 222 ods. 3 Tr. zák., nakoľko obvinená opätovne spáchala zločin potom, čo bola právoplatne odsúdená, avšak predchádzajúce odsúdenie za zločin nebolo zahladené, čo vyplýva aj z odpisu registra trestov (č.l. 490), pričom nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu, s poukázaním na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 23 To 1/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2009, podľa ktorého ak pri rozhodovaní o treste majú byť použité ustanovenia o úprave trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona z dôvodu uvedeného v § 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Tr. zák. Následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Tr. zák. a napokon sa určí konkrétne rozpätie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák.

V danom prípade však k žiadnemu pochybeniu zo strany súdu nedošlo, a preto nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Okresný súd Lučenec správne vyhodnotil a postupoval v súlade so zákonom, keď obvinenú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s

minimálnym stupňom stráženia vzhľadom k posúdeniu jej osoby v spojitosti s odpisom registra trestov, ako aj vzhľadom na zrušenie výroku o treste predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3 T 97/2015 z 20. októbra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 128/2015 z 2. februára 2016.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinenej M. K. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.